

ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կես տարվանը 6 ռուբլի: Առանձին համարները 7 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ»:
կամ Tiflis, Rédaction «Mschak»:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունուած է ամեն լեզուով:

Յայտարարութիւնները համար վճարում են խրաքանակը բառին 2 կոպեկ:

ՌՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ոչ հաշտուել ոչ էլ յարգել կարելի է.— ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Միջոցներ խօսքայի դէմ. Նամակ խմբագրին. Նամակ խմբագրին. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Թիւրքահայոց սահմանադրութեան տարեգրքը. Նամակ Թիւրքիայից. Արտաքին լուրեր.— ՀՅՈՒՆՅԵՆ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Տարեգրութիւններ. Բարոյականութիւնը:

ՈՉ ՀԱՇՏԱՎԵԼ ՈՉ ԷԼ ԵՆԱԳԵԼ ԿՈՒՆԻ Է

Եթէ կուսակցութիւնը համոզված է, եթէ նա ունի իր որոշ, հաստատ ծրագիր, պիտի որոշի որչափ չեզոք կը նշանակէր դաժանանել իր համոզմունքներին, այն ժամանակ հաշտուել հակառակ կուսակցութեան հետ կը նշանակէր համոզմունքից դուրս լինելը...

Կուսակցութիւն չէ նշանակում անձնական թշնամութիւն, այլ նշանակում է հասնապատ համոզմունք, որովհետեւ իւրաքանչիւր կուսակցութեան պարտաւորութիւնն է յարգանքով վերաբերել և զեպի հակառակ կուսակցութիւնները, քանի որ այդ վերջիններս էլ համոզված են իրանց բռնած ուղղութեան ճշմարտութեան մէջ:

Սակայն, երբ այդ սոսակ կուսակցութիւն ոչ թէ հաստատ համոզմունքով է գործում, ոչ թէ գործողութեան որոշ ծրագիր, պիտի որ ունի, այլ ինչ իր անձնական շահերն աչքի առջև ունենալով, անընդհատաբար ինքն իրան հակառակ է, այսօր մի ժողով, վաղը մի այլ միջոց է պաշտպանում, նայելով թէ րօպէսպէս որն է իրան ակնին ձեռնառու, գիտակցաբար սուտ է ստում, գիտակցաբար խարդախում է ճշմարտութիւնը, աղաւաղում է փաստերը, մարտեցնում է ժողովուրդը, յեղաշրջում է իրողութիւնները, մի թէ այդ սոսակ կուսակցութիւն արժանի է յարգանքի...

Երբայցում իրար հակառակ կուսակցութիւնները իրար փոխաբար ճակատ յարգում են, չը նայելով որ անողորմ կերպով իրար դէմ մտքաբանում են: Բայց դրա համար հարկաւոր է, որ իւրաքանչիւր կուսակցութիւն համոզված լինի իր ուղղութեան:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՏՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Երևանեան նահանգի հարևան երկու ազգութիւնները, հայերի և պարսկների մէջ անհղին տարբերութիւն կայ: Մինչևեւ հայերի մէջ կայ միւլ է արդէն մի ջիւրն լուսաւորված դասակարգը, պարսկների մէջ ոչինչ չը կայ: Հայերի մէջ այդ միջին լուսաւորված դասակարգը բարկացած է հայերին իմացող պետական ստորին պաշտօնականներին, հայոց ուսումնականներին ուսուցիչներին, հայ բժիշկներին ու փաստաբաններին, վաճառականներին, գործակալներին, արհեստարարներին և այլն...

Այդ դասակարգի մէջ կը տեսնէք և պետական զարգացումով միջնակարգ ու նոյն իսկ բարձրագոյն զարգացումով ուսում ստացածներին, և հայոց զարգացումով ուսում ստացածներին և վերջապէս ոչ մի ուսումնաբանում չեղածներին, բայց որոնք իրանց ամբողջ կրթութիւնը, ամբողջ ուսումը պարտական են հայոց մամուլին: Արքան, ուրեմն, զգուշ խղճմտաբար պիտի լինի մամուլը, աչքի առջև ունենալով, որ սպառնական խօսքով կարելի է կրթել ամբողջ մի սերունդը... Արքան մի պիտի միջոց, մի գիտակցական սուտ, մի մտրուցնող դաղաբար, որը սպրդում է մամուլի էջերի մէջ՝ րբաւի վնաս է ստալա ազգի այն տարրին, որն իր ամբողջ կրթութիւնը, իր ամբողջ լուսաւորութիւնը պիտի մամուլից քաղէ... Որքան յան-

մէջ, գիտակցաբար գործէ, շիտակ, ազնիւ, անկեղծ լինի, համոզված լինի մինչև ֆանատիկութիւն... Յարգել ազնիւ հակառակորդին մեր պարտաւորութիւնն է, սակայն հակառակորդին, որն անազնիւ է մենք պարտաւոր չենք յարգել:

Երբ գերմանական պարլամենտի անբաժանելի կողմերէն ալ, վինդհորտ փախձանս վեց, դրա դազազի կեանք գնացին և պահպանողականները և ազատամիտները, և սոցիալիստները, որովհետեւ նա յարգված էր ամենքից: Երբ Մոսկոյում ուսու երեւել բանաստեղծ Պուշկինի արձանի բացման հանդիսի ժամանակ եղած ճաշկերպի ժամանակ յայտնի պահպանողական և եւրոպական լուսաւորութիւնն ասող Ալախով իր զինու թարք զարկեց Տարբերակի զինու թասին, այդ վերջինն ընդունեց այդ կեանքը, քանի որ յարգում էր սիրում էր Ալախովին, որպէս համոզված, ազնիւ մարդուն, չը նայելով որ Ալախովի ուղղութեանը չէր համակրում: Բայց երբ նոյն անկ ուղեց հանգուցեալ կատիօն այն ժամանակ Տուրգենևի լուս քաշեց իր զինու բաժակը և չուղեց հաշտուել կատիօնի հետ, որովհետեւ գիտէր թէ կատիօն համոզված պահպանողական չէր, այլ իր գաղափարները քսան անգամ էր փոխում, նայելով թէ որն էր իր համար ակնին շահաւէտ, գործում էր ոչ թէ անընդհատ համոզմունքից զեկախված, այլ գիտակցաբար մտրուցներով ընթերցողներ...

Մենք էլ պատրաստ կը լինեինք յարգել մեր հակառակորդներին, եթէ նրանք իրանց ուղղութեան մէջ համոզված մարդիկ լինեին: Սակայն մենք մազի չափ անգամ յարգել չենք կարող նրանց, քանի որ նրանց բոլոր արածը գիտակցական սուտ է, մտքերի խարդախումն է, մտքերի ֆալսիֆիկացիոն է, փաստերի գիտակցական յեղաշրջումն է, գաղափարների աղաւաղումն է...

Միտովը մարդկային թուլութիւնն է, բայց գիտակցաբար սուտ անել դա չէ նշանակում սխալվել, այլ նշանակում է գիտակցաբար խարդախել:

Իերեմք մի օրինակ մի յայտնի լրագրի

խմբագիր վնասել է ուղում զիցուք Սեդրահան եպիսկոպոսին, և ահա ինչ գիտակցական սուտ է գրում նա, մտքերի ինչ խարդախումն է թոյլ տալիս իրան իր սեփական օրգանի մէջ: Մինչևեւ յունվարի 6-ի աղետի պատճառով ամբողջ Թիֆլիսը լացի մէջ է, էջմիածնի ճեմարանի տեսուչ, Խզդիր Կրէպէրը յունվարի 8-ին աշակերտական թատրոնական ներկայացումն է սարքում նոյն իսկ ճեմարանի դահլիճում:

Տեսեք թէ որքան փաստերը աղափարված են այդտեղ. ինքն գրողը շատ լաւ գիտէ որ ներկայացումը եղել է ոչ թէ 8-ին, այլ 6-ին, երեկոյեան, երբ էջմիածնում դեռ տեղեկութիւն չունէին աղետի մասին, մանաւանդ որ Մամբրէ եպիսկոպոսը միջոց երկու օրից յետոյ էր հեռագրել սրտաւսած զժողովրդի գէպի մասին, ինքն գրողը գիտէ որ յունվար և դեռ փետրվար ամսին Վազիրի Կրէպէրը ստեղծ չէր ճեմարանում, այլ այդ ժամանակ ճեմարանի տեսուչ Սարգիս եպիսկոպոսն էր, իսկ Սեդրահանի միմիայն մարտ ամսին էր նշանակվել տեսուչ—այդ բոլորը գիտէ գրողը: Բայց դիտարկէ և աղաւաղում, խարդախում իրողութիւնները, միմիայն կաթողիկոսական ընտրութիւններին առաջ Սեդրահանի վրա սուտեր գցելու համար:

Այդ տեսակ հակառակորդների հետ ոչ թէ միայն չէ կարելի հաշտուել նրանց ոչ թէ միայն չէ կարելի յարգել, այլ օրինաւոր մարդու համար նոյն իսկ անպատուաբեր է նրանց իր հակառակորդներ համարել:

Չարմանալի է որ մարդկային օրէնքները այդքան թերի, անկատարաւոր և հակասող են. մարդու ստամոքսին վնասող խարդախումները պատժվում են, իսկ ուղեղին վնասող խարդախումները չեն պատժվում: Երբ մէկ գործարանատէր մանր կերպով ձեռնած աղիւսների փոշին կը խառնէ շօկոլայի հետ և այդպէս կը ծախէ իր շօկոլայը—նա այդ ֆալսիֆիկացիայի համար կը պատժվի բանտարկութեամբ. իսկ երբ մէկը դիտարկէ խարդախած մտքերը նախամտածած նպատակով իր լրագրի էջերում է ծախում իր բաժանորդներին, նա ոչնչով չէ պատժվում: Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԻՋՈՑՆԵՐ ԽՈՒՆԵՐԱՅԻ ՌԷՍ

Մինչ մի կողմից խօսքայի սաստկանում է Պարսկաստանի դանազան կողմերում, միւս կողմից երկրի կառավարութիւնը ոչինչ միջոցներ չէ ձեռք առնում այդ սուր հիւանդութեան առաջն առնելու համար:

Այդ երկրի մէջ առողջապահական պայմաններն այնքան վատ են, ժողովուրդն այնքան աղքատ, բժշկական օգնութիւնն այնքան նւազ, որ եթէ արդէն մի տեղ երևաց խօսքայ, նա պէտք է ստանի իր զոհերը: Այդ գուցէ ցաւալի, բայց անհրաժեշտ ճշմարտութիւն է:

Պարսկաստանում խօսքայի առաջն առնելու մի կարևոր, և գլխաւոր միջոց կայ, որի գործադրութիւնը միմիայն կառավարութեան ձեռքում կարող է լինել—այդ է պարսերութիւնների դադարեցնելն է:

Երբ արդէն մի քաղաքում կամ գիւղում երևացել է խօսքայ, ամենապիտան և ուժեղ պիտի լինի այնպէս անել, որ գոնէ հարևան գիւղը կամ քաղաքն էլ չը վարակվի: Դրա համար հարկաւոր է վարչական միջոցներ ձեռք առնել, և յարաբերութիւնները դադարեցնել: Իսկ այդ չէ կարող անել ոչ գիւղացին, ոչ քաղաքացին և ոչ մուլան, այլ միայն ինքը կառավարութիւնը:

Եւ եթէ պարսից կառավարութիւնը, որը անկարող է, մենք այդ դիտարկէ—բժշկական և այդ տեսակ ուրիշ միջոցներով թուլացնել խօսքայ, գոնէ աշխատի այնպէս անել, որ խօսքայն չը տարածվի իր երկրի բոլոր կողմերը, դադարեցնելով վարակված տեղերի յարաբերութիւններն առողջ տեղերի հետ:

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Երևան, 30 մայիսի

Ամսիս 5-ին կաթողիկոսական ընտրութեանը խրեման Հայրիկին շնորհատրական հեռագիր տալու համար ես, թիֆլիսցի իշխան Յովակիմ Արղութեան և երևանցի Ալեքսանդր Բախմանեան կազմած լինելով շնորհատրական հեռագիրը այս

տօնիկին, նրանք չունեն սեփական զարգացում, նրանց մանուկները ակնորդ են համարում յաճախել թէ պետական և թէ հայոց զարգացումը, նրանք չունեն գրականութիւն, չունեն մամուլ, գրողութիւնն ամենին չէ տարածվում նրանց մէջ, արաբական տառերը, որ ընդունել են նրանք իրանց գրութեան մէջ՝ ամենամեծ արգելք են հանդիսանում մասնաւորապէս տարրի մէջ գրագիրութիւնը տարածելու: Խօսեցէք մի քիչ թէ շատ լուսաւորված մասնաւորակներ հետ,— և վերջ ի վերջոյ կը լսէք նրա բերանից, թէ արաբական տառերը շատ լաւ են, միայն մօլանները չը գիտեն օրինաւոր կերպով դաս տալ, թէ Երևանը այնպիսի լուսաւոր մտքեր է պարունակում իր մէջ, որ եթէ այդ գրքեր բոլոր պատուէրները մարդիկ ճշգրտեման կատարեին, Գլխաւոր, քիչ մնում, կարող էր իրանով փոխարինել ամբողջ եւրոպական լուսաւորութիւնը:

Միշտ ինքնաճանաչ իրանց դարևոր, սպանիչ անշարժութեան մէջ:

Թող, վերջապէս, հակառակ մեր մասնաւորական կողմերիցները, որ այն մարդիկ, որոնք ուզում են արթնացնել նրանց թմբած ուղեղը ակնին բարեկամ են նրանց, քան թէ այն կեղծաւորները, որոնք շողորմում են նրանց մոլեռանդութեան զգացմունքներ, քնացում են նրանց, օրօր են կարգում նրանց գլխին, նպատակով մասնաւորական տարրի անշարժութեան ու նրա հրէշաւոր ինքնահասնութեան...

Ժամանակները փոխվում են, ժամանակակից պահանջները բոլորովին այլ են, քան թէ էին նոյն իսկ քանն և ճինգ տարի առաջ, այլ ևս

չենք ասում դարեր առաջ,— իսկ մասնաւորական տարրը չէ էլ մտածում մտաւոր ու բարոյական զեկեցրով զինաւորվելու: Քաղաքակրթական նոր հասանքին զինաւորվելու համար:

Մեր երկրի հայի ու պարսկի վիճակը նման է հետեւեալին. երկուսն էլ պատրաստուած են ընթանալ լուսաւորութեան ճանապարհով, բայց առաջինը՝ հայը, գոնէ մի ձի է ձեռք բերել ու փորձեր է անում ձին հեծնելու, իսկ մասնաւորականը ուղեհալով առաջինին ընկեցակից լինել, վճուել է նրա կողքին ոտով գնալ... Պարզ է որ առաջինը, ձիաւորը, երբ կընտրեանայ ձի հեծնելուն՝ արագ առաջ կերթայ, իսկ հետեւեալը միշտ յետ կը մնայ ձիաւորից...

Այդ բաւական չէ, եթէ մասնաւորականը պատրաստութիւն չը տեսնի ու ճշմարտ քաղաքակրթութեան երևալուց առաջ ուղեք մինչև գլուխ ուսման ու լուսաւորութեան զեկեցրով նախօրը չը զինաւորվի,— քաղաքակրթութեան երևալուն պէս, նա ամեն կողմից անպատրաստ լինելով, կը սկսի ընկճել լուսաւորութեան ոյժի առջև, կը սկսի այլատեսութիւն անհետանալ, ջնջվել աշխարհիս երեսից, անկարող լինելով մրցել իր երկրացի այն միւս տարրերի հետ, որոնք ակնին պատրաստ կը լինեն քաղաքակրթութեան պահանջներին յարմարվելու:

Բնութեան մէջ փոքր ի շատէ աշողութեամբ մրցելու համար, ուրիշները մրցանքը զիմարդու համար պէտք է ուղեք մինչև գլուխ զինված լինել ոչ թէ թրով, խանչալով ու հրացանով, այլ ուսման ու լուսաւորութեան զեկեցրով... Թող հակառակ մեր մասնաւորականները, որ մենք նրանց

բովանդակութիւնով: Ներուարէմ, արքեպիսկոպոս Երեւանին: Համազգային ժողովին հաւաքուած հասարակութիւնը անասանս ոգևորութեամբ շարահարում է իր սիրելի Հայրենի մրաճանքը քաղաքութիւնը: Կեցցէ Հայրենի, կեցցէ համազգային ժողով, որ պէտք է հեռագրվէր ֆրանսիական ստաբերով: Էջմիածնում հաւաքուած հասարակութեանը առաջարկեցինք ստորագրել հեռագրին: Տիկներ, օրիորդներ և տղամարդիկ թուով 79 հոգի ստորագրեցին և հաւաքուած դռնաբը հասաւ 50 բաբուր, որ գումարը ինձ մօտ էր գտնուում:

Երևան շաղաղ գաւառ պատճառով այդ փորձերը յանձնեցի պ. Քաթանիանին, որ նա հեռագրի: Բայց որովհետև անկարելի էր եղել այդ հեռագրերը ուղարկել իմ և ինչի: Արդեթեանի բացակայութեամբ, այդ գումարը որչափ էին նուիրել վաղաքապատի ծխական դպրոցին և հոգաբարձու պ. Խաչատրի Գրիգորեանին շնորհել էին ստացազրկ, որը այժմ ինձ մօտ է գտնուում: Թէև ես և ինձ հետ միասին հեռագրին ստորագրող շատերը անհամաձայն էին փորձի այդպիսի կարգադրութեան, առանց նախապէս վճարողների համաձայնութիւն ստանալը, բայց պ. Քաթանիանի Երեւանից հեռանալով անկարելի եղաւ մեզ այդ գումարին ուրիշ դործադրութիւն տալ, վճարողների կամքի համաձայն:

Ի միասնութիւն վճարողների այդ մասին հրապարակով յայտնում եմ: Հեռագրին ստորագրողների և ամեն մէկի վճարած գումարի ցուցակը ես ինձ մօտ է:

Արարական Տեր-Վարաբեդեան

ՆԱՍԱԿ ԽՄԲԱԳՈՒՆ

Թիֆլիս, յունիսի 4-ին

Թող տուէք ինձ ի դիմաց ընկերութեան վարչութեան յայտնել ձեր թերթի միջոցով խորին շնորհակալութիւն այն բոլոր հաստատութիւններին և անձանց, որոնք ընկերութեան տանտնապահը պատեցին իրանց ուղերձներով, շնորհաբար հեռագրեցին ինձ և դրամական նուիրութեան թերթերով: Վարչութիւնս իր պարտքն է համարում առանձին յայտարարել իր շնորհակալութիւնը դեր. Համազգային վ. Համազգայինին, որ ընկերութեան տանտնապահի առիթով բարեհաճեց նուիրել 100 բաբուր, ինչպէս և արիւնանց Հեղինէ Ազիլիանանցին, Հեղինէ Ալեքանանցին, մօսկովայաբնակ Վարդուհի Խաչատրեանցի ամուսնուն, Խաչատրեան Վարդուհի, Երվանդան Մարտիրոս, Ղարաբանան Աննային, Խաչատրեան Նատալիան, Ստեփանեան Նուհիին (Մօսկովա), Քանանեանց Նատալիան (Մօսկովա), որոնք ի սրտով տանտնապահի մշտական անդամ գրելոցան խրատախալը հարեւրական բաբուր վճարեցին:

Առանձնապէս վարչութեան Ն. Ալիանանց:

աւելի բարի ենք ցանկանում, առաջուց, դժուարներով նրանց, քան թէ այն կեղծաւորները, որոնք իրանց ամենահաւատարիմ բարեկամներ են ձեռնում, շողորթելով շոյելով նրանց ինքնահաւանութիւնը, քաջաբերելով նրանց մոլորանգութիւնը և այդպիսով պահպանելով մասնատանտնա տարրը մշտական և կործանիչ անշարժութեան մէջ:

Երևան. Գ. Ա.

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

Այս տեսակ ապացոյցները մերկայանում են նախնական այդ բարոյականութեան մեխանիզմը, որին այնքան լաւ ենթարկուած են նաև անասունները, որ ոչ մի տրամաբանական միտք չէ գալիս նրանց կանանցիկութեան այդ տեսակ պարտաւորութիւններից:

Այս տեսակ հոգեբանական արդեցութեամբ է նաև, որ երկար ժամանակ ծառայած փիղը, երբ վերջապէս յաջողվել է ազատվել և փախչել հեռուից լսելով իր մահուան (տեր) ձայնը՝ մեքենայապէս հնարանքով է նրան: Այդպէս, Լօնդոնում կար մի փիղ, որը յանկարծ մի օր կատարեց, վճռելով նրան սպանել, և երբ գորակի կարկանդակ էին տեսնում նրա վրա, հետաքրքիր էր տեսնել, թէ ինչպէս նա, իր այդ կատաղութեան և գնտակի կարկանդակի մէջ դեռ մեքենայապէս հնարանքով էր իր պահպանի հրամայող ձայնին:*)

*) Տրանսլիւն Ժ. Էլիսաբեթների կեանքը, հատ. II, էր. 43.
**) Նոյն գիրքը, էր. 49, հատ. II.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մայիսի 28-ից Վիեննայից հեռագրում են «НОВОСТИ» լրագրին, որ Կ. Պօլսի հայոց պատրիարք Աղբիւսի հրատարակած տուեց:

Տերական «Новое Общество» լրագրը, որի հարցրած լուրերը հայոց կեանքից վերջին ժամանակներս առհասարակ շատ էլ ճշգրիտ բնուորութիւն չունեն, հարցրում է, որ «Արձագանք»-ը մուտքը Թիֆլիս արգելած է: Յարկելի լրագրի այդ լուրը տալ ենք համարում: «Արձագանք»-ը Թիֆլիսում արգելվել չէ կարող և եթէ մի այդպիսի բան կայ, — դա պէտք է համարել թիֆլիսացիութեան հեռանքը:

Լսում ենք, որ Պարսկաստանի և Անդրկասպեան երկրի սահմանի վրա կար նախ ին և հաստատուած խօսքայի պատճառով:

Մեզ մի մասնաւոր նամակով տեղեկացնում են, որ Մուշի կողմերում՝ քիւրդ աւարակային նոր խմբեր են երևանք, որոնք աւարակութիւններ են անում:

Մեզ տեղեկացնում են, որ Երևանի թեմական դպրոցի ուսուցչական խումբը համարում են նոյն չի մնայ, և կենթարկվի մեծ փոփոխութիւնների:

Պարսկաստանից մեզ հարցրում են, որ այդ երկրի հարաւային նահանգներում բացի խօսքայից, անասունների մէջ էլ երևանք է վարակիչ հիւանդութիւն:

Տերական հայ թերթերից ոմանք, իրանց յատուկ ձևերով, անուղղակի նկատողութիւններ արգելադրեցին այն մասին, որ Էջմիածնի հոգևոր իշխանութիւնը միաբանութեան անդամ արկաւազ Գալուստ Տեր-Վիլյանային ուղարկել է արտասահման բժշկելու: Վանքի հայուէք «Արձագանք» լրագրը ուզում էր հասկանալ, նախ թէ ինչու էջմիածնից հիւանդին արտասահման է ուղարկում, և ինչու նրան այնքան ծանաղարձաբար է աւարտ: Յանկալի էր, որ աւելի պարզ դրվէր հարցը, և այդպիսի դրոշմներ քաջութիւն ունենային ուղղակի դրելու: Թէ հիւանդին չը պէտք է բժշկել, և միաբանութեան հիւանդ անդամին պէտք է թողնել, որ խոսքում փոխ Մակայն նոյն խոսք «Արձագանք» արդե՞ր չէ հասել: Կարելի չը կայ միամիտներին մոլորեցնելու և հարցը պարզ է: Միաբանութեան հիւանդ անդամին պէտք է բժշկել: Եթէ նա չէ կարող բժշկվել այստեղ, նրան պէտք է ուղարկել աւելի յարմար տեղ: — Դա մի այնպիսի քրիստոնէական պարզ բան է, որ քրիստոնէական եկեղեցու հովիւները վաղուց պէտք է

հասկանալ լինեն: Էջմիածնի վանքի պարտաւորութիւնն է հոգալ իր միաբանների առողջութեան մասին և բժշկել նրանց, ով և լինեն դրանք: Մի՞թէ մարդասիրութեան տարրական հարցերի մասին էլ դասեր պէտք է տալ «Արձագանքին»:

Յունիսի 4-ին, Թիֆլիսի բանկային թաղանթում կայացաւ Շահալամանի երկրորդ կոնցրեստը: Բոլորովին անսպասելի կերպով թաղանթը լի չէր: Հաւաքուած հասարակութիւնը ինչպէս առաջին անգամ, այս անգամ ես շատ դուր մնաց իր ստացած դուրսութիւնից, ժողովրդի ցանկութեամբ երդիչը իր երգած մի քանի կտորները կրկնեց: Պ. Շահալաման այստեղից գնում է Բաղուշորտեղ երկու կոնցրեստ պիտի տայ շաբաթ օր, յունիսի 6-ին և երեքշաբթի յունիսի 9-ին:

Ուզուն-Աղայից ստացուած հեռագրական տեղեկութիւններին նայելով, վերջին օրերս այնտեղ խօսքայով մեռնելու դէպքեր չեն եղել, և շահասարակ այդ հիւանդութիւնը թուլացել է այդտեղ:

Խօսքայի մասին «Վիբրի» լրագրը հետեւալ տեղեկութիւններն է հարցրում: «Ան հիշք տեղեկութիւններ խօսքայի մասին, ստուծ է յիշեալ լրագրը: — յունիսի 3-ին Սամարկանդում կրկին հինգ հոգի խօսքայով հիւանդացան, սակայն մահուան դէպքեր քիչ են պատահում, որովհետև ուսուցչ արմինխարաբեյան և անդուն կերպով դիմաբար է այդ հիւանդութեան Ուզուն-Աղա խօսքայի երևալուց չորրորդ օրը ոչ պէք չը հիւանդացաւ, թէև ժողովուրդը սարսափի մէջ է և շատերը ընակիչները փախան այս ու այն կողմ: Այսպիսով մի մարդ հիւանդացաւ հարկերով, որին իսկոյն հեռացրին հասարակութիւնից, վախենալով, որ խօսքայից լինի հիւանդացած: Վերջում խօսքայի մասին տարածուած լուրերը անհիմն յայտնեցան: Անդրկասպեան երկրում ով որ վախճանուած է խօսքայից, թաղում են շատ խորը, կէս արշինաչափ կիր են անում գերեզմանի մէջ, իսկ կիրից յետոյ՝ թաղան: Կաշաբից հարցրում են, որ այնտեղ հիւանդները օրն է, որ տարածված է խօսքայի և 10 հոգի հիւանդացողներից 8—9 հոգի մեռել են: Պարսկաստանում խօսքայի դեռ շատ բուռնութեամբ է իր կոտորածը: Մէջըրում մի օրվայ մէջ 120 հոգի դարձաւ մեռած: Խօսքայի զարգացման աւելի նպաստում է ժողովրդի ֆանատիկութիւնը: Վանքում մի փոքր պատուած են և աղիքները և այլ բաները հանում դէն գցում, անկող թէ այն կեանքում սրանք հարկաւոր չեն և այդ բաները օրում նեխվելով աւելի նպաստում են խօսքայի ամսան: Մէջըրում մայիսի 10-ից մինչև յունիսի ամիսը խօսքայից մեռան 5,000 հոգի: Եւրոպական բժշկիկները խորհրդին չեն լսում սեղանները, որոնք վերջապէս խօսքայի բերին և

Անդրկասպեան երկրը: Աստղաբաղից հարցրում են, որ այնտեղ ընդամենը խօսքայից մեռան 5 հոգի և հարկուր հոգի էլ մեռան այնտեղ Մէջըրի փախածները: Այժմ Աստղաբաղում խօսքայից հիւանդացածներ կան 15 հոգի: Որովհետև Անդրկասպեան երկրում խօսքայ երևաց, այդ պատճառով, ինչպէս հեռագրում են, Բուխարայի էմիրը իր Ռուսաստան գնալը յետաձգեց: Թիֆլիսում այս օրերս լուրեր տարածվեցան, որ այստեղ ես խօսքայ երևաց և իրեն թէ 2 հոգի Օրթոնապա, 1 հոգի—Վէրա և ուրիշ Հաւաքար և Խարբուխ թաղերում մեռան այդ հիւանդութիւնից, սակայն այդ լուրերը բոլորովին անհիմն են:

Մեզ խնդրում են յայտնել, որ վաղը, կրկնել օր, յունիսի 7-ին, հանդուցեալ Արամանի յարգողները հոգեհանգիստ պէտք է կատարեն՝ նրա մահուան տարեդարձի յիշատակին: Հոգեհանգիստը պէտք է կատարվի Քանդոնց եկեղեցու մատարանը կը սկսվի առաւօտեան 10 ժամին և հոգեհանգիստը կը սկսվի պատարագից յետոյ ժամը 11-ին: Հայոց դրամատիական ակումբն էլ խընդրում է իր կողմից յայտնել, որ ինքն էլ հոգեհանգիստ պիտի կատարի հանդուցեալ Արամանի յիշատակին, նոյն օրը, վանքի մայր-եկեղեցում ժամը 12-ին, պատարագից յետոյ:

Երեւանի մեզ գրում են, «Թէ որքան անկողի կերպով են կատարուած տները Երևանում, ապացոյց կարող է լինել հետեւալ կիրոգութիւնը: Մի աիկին իր ընտանիքով վարձում է մի բնակարան և չէ անցնում մի քանի ամիս, երբ մի գեղեցիկ երեխոյ նա դուրս է գալիս իր ընտանիքի բաղկածը—այդ բաղկածը յանկարծ փոշ է դառնում և աիկինը գրկում է փողոց՝ տակտանների ու գերանների հետ միասին: Այս անցքը պատահել է մի երկու օր առաջ: Տիկինը սպանված չէ, բայց ծանր վերքով վիրաւորված է:»

Ինչպէս մեզ գրում են, Երեւանի մի միջին են արդէն չը կատարները: Սակայն գիշերները հով է լինում: Չը նայելով որ քաղաքը բոլոր փողոցները երկարութեամբ ջրի առուակներ են անցնում, բայց փողոցները ակերպ էլ համարում չեն: Թող ինչպիսիք անբնական է:

Մօսկովայում հրատարակուող «Русская Мысль» ամսագրի մայիսի տետրակում տպուած է մի շատ հետաքրքիր յօդուած հայոց խնդրի մասին, «Армянский вопросъ въ Турціи» վերնագրով: Թողուածը, որը ստորագրված է երեք գլխատուերով, նախ հայոց խնդրի մի կարճատու պատմական տեսութիւն է անում, ապա բոլոր բերած փաստերից եզրակացութիւններ է անում: Յօդուածագիրը վերին ստորին համակարգի մեջ է վերա-

Այս տեսակ մեքենայական (automatique) բարոյականութեան օրինակները անսպասելի են նաև մարդկային ցեղի մէջ, սկսած վայրենիներից մինչև ամենազարգացաւիրները:

Հօթելներու օրարարը, երբ դատարկ ձեռքով է վերադառնում օրակը, առանց կնճռվելու իսկ, դիմանում է իր անօթի կնոջ հայտնաբերելին, բայց երբ կնոջ հանելով իր միջուկները ծածկող միակ բողբոջը, նրան շարժում է մարդու երեսին, Հօթելներու այլ ևս անկարող է լինում դիմանալ այդ նախատիքին: Նա կորովում է իր գլխարկը, դէմքերը և կատարած՝ սար ու ձոր է ընկնում, որ մի օրս գտնի, թէ կեղծ գործութեամբ, կամ մարդասպանութեամբ: Այս արդէն պատուի տեսակեան է, որ այնքան ոյժ ունի նաև մեր կանոնադրված ընկերութիւնների մէջ: Հէնց այդ է պատճառը, որ Արարիայի բեղունը իրան պարտաւորված է համարում անթօրէն վրէժխնդր լինել, երբ մէկը համարակիլի նրան ստել թէ Էլիսաբեթ, կամ փաթիթոյց կեղտոտ է, կարկատիլը գլխարկը, ծածկել է:»

Ընկերական զարգացման առաջին ֆազիսից բնական, բարոյականութիւնը որական շան կրթութեան ձեւից աւելի չէ բարձրանում: Երբեք գործողութիւնները արամաբանութեան չեն ենթարկվում, երբեք չեն կշարադատվում օգտակարը և վնասակարը և աւարելուց միայն նոր է սկսում զարգանալ: Նախկին բարոյականութիւնը եղել է միայն մեքենայական սովորութիւնների արդիւնք:

Մի կամաւակապու համար՝ բնաբարել իր տրանսից հետո պատահած մի կնոջ,—դա շատ օ-

րինաւոր գործողութիւն է, իսկ մի և նոյն մարդը իրան խիստ անսպասուած է համարում, եթէ մի ծովային հորթ բռնած և նաւակի մէջ դրած բերելիս փախորթիկ հանդիպել և ստիպվել հորթը ջուրը գցել իր կեանքը ազատելու համար:*)

Բանաւոր կծուարուի այս բացակայութեամբ պիտի վերադրել նախնական բարեբեր բոլոր տար-օրինակութիւնները: Մարդ սկսել է մշտապէս անսպասելի ամենաուժեղ արամաբանութեամբ: Աւարակայինները լեղուի մէջ, օրինակ, չը կան բուր-րովին Էրարքութիւն, սխալ, յանցանք և այլն բառերը: Մի բօժեման (աւարակական ցեղ), այսպէս է ստում:—«Վատ բան են անում, երբ խլում են իմ կնոջը, իսկ ես լաւ բան եմ անում, երբ խլում եմ ուրիշի կնոջը...»: Արևելեան Աֆրիկայում (ստում է Բուրտան) գործութիւնը քաջութիւն և մարդասպանութիւնը հերոսութիւն է համարվում:—«Ինչպէս—ասել է մի նկար նոյն ժամանակ—հիշու և քաղցածութիւնից պիտի մեռնես, երբ քոյրս որդեք ունի, որոնց կարող է ծախել:»

Նոր-Արևմտեղներում, չորս տղամարդիկ սիրահարված լինելով մի աղջկայ վրա և իրար նախանձելով, գալիս են միմեանց մօտ, խորհրդակցում և նիզակներով սպանում են աղջկան, սպանելու ժամանակ—պատում է Կօցերի—նրանք երգում էին այսպէս, Գրու չը կարողացար սարել, մարդիկ քեզ էին նայում և դու խնկութիւն էիր ձնեցնում նրանց սրտուս: Վախար Թիֆլիսում

*) Կօցերի. ընդ. պատմ. ճանապարհ, հատ XVII, էր. 417:

տեսել է, որ հասարակական կարծիքը արտաբար լից երկու ստորինաստիներին, որոնք թոճաւորել էին իրանց սիրահիմների ամուսնիներին, որովհետև այդ ամուսնիները ստոր դասակարգին էին պատկանում:

Այս վայրենի բարոյականութեան օրինակներից գտնուում են, առանց դժուարութեան, նաև զարգացած ազգերի մէջ: Գտնվել են մանտանդ անցեալում: Մի սոս. դրա (գերի) սպանման համար Մանուի օրինադրելը սահմանում է այնպիսի պատիժ, որպիսին կարելի է սահմանել հաւ մորթուղին, որովհետև—ստում է այդ օրինակները—սոս. դրան ոչ այլ ինչ է, եթէ ոչ մի գերի:*) Նոյն էր նաև գերմանական ազգերի մէջ: մի մարդու կեանքը արժեք ունի իր ընկերական դրոշմի համոմատ: Վերջապէս մեր, որպէս թէ քաղաքակրթված երկիրներում արդեք չէք տեսնում, որ արեւմտեղութիւնները համարվում են ոչ միայն օրինաւոր, այլ և փառաւոր, և միայն նրա համար, որ նրանով գոհացնում են մի շարք քաղաքական և այլ փափաղներ...»

Ինչպէս է լինում, որ բարոյական այսքան ցած ստորինից երբեմն մարդը կարողանում է բարձրանալ առաքելութեան, հերոսութեան և այլն, որոնց վրա մենք հիանում ենք: Կրա պատճառը բարոյական շարժառիթների ոգու փոփոխել է այլ նրա արմատանալը: Ընկերական բանականութիւնը (հասկացողութիւնը) ծանրաբար բարձրանալով և կամայ կամայ բարոյական սպաւորու-

**) Հնդկական Մանուի օրինադրելը. գիրք XI, համար 130—131:

Յ Ա Յ Տ Ա Ր Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ի Ն Ն Ե Ր

ՖԻՐՄԱՆԱԿԱՆ ՆԱԽԱԳՆԱՑՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
MESSAGERIES MARITIMES
(ՄԵՍԱԺՐԻ ՄԱՐԻՏԻՄ)

Կանոնադր և ուղղակի երթևեկություն 10 ՆՆՈՒՆ և ԲԱԹՈՒՄԻ մէջ և փոխադարձ
Ուրբաթ, 12/24 յունիսի, դուրս կը գնայ ԲԱԹՈՒՄԻՑ EBRE (ԷԲՐ) նաւը, նաւա-
պետ MATHÉ ղեկավար Կ. Պօլիս, Մարտէ, Հալի, Լոնդոն, մանիլայ և միջանկեպ նաւա-
հանգիստները:
Ազգաններ՝ ԲԱԹՈՒՄԻՄ՝ ՄԱԼԱԿԱԶԻ, ԹԻՖԼԻՍԻՄ՝ ՀԵՋՈՒԲԵԱՆՑ, իսկ ԲԱԳՈՒԻ
մէջ՝ ԳՕԼԳԼՈՒՍՑ:

ՆԱԽԱԳՆՈՒՇԱՑՈՒՄՆ

Ես ի ներքոյ ստորագրեալ յայտնում եմ, որ իմ եղբայր՝ Գրիգոր Խլանովիչ Միր-
զյեվը, որ այժմ բացակայ է Թիֆլիսից, իր և իմ կողմից նրան տուած հաւատարմա-
գրի հիման վրա տուել էր Ալեքսանդր Խլանովիչ Մանթաշովին ՄԻ ՄՈՒՐՀԱԿ քառասուն
հազար ռուբլու (40,000 ռ.) ապրիլ 26-ին, 1884 թ. ցարհանջ, իսկ վերջինս իր կող-
մից անվերադարձ (по безвозвратной надписи) մակադրութեամբ յանձնել էր Եզոր Գրիգոր-
ովիչի ֆրիգատովին (որը վանձնակալ է այս սարի փետրվար ամսին): Փողերը մեր կող-
մից վճարելուց յետոյ Ե. Գ. Փրիգոնովը սայիս է յիշեալ մուրհակը մեր նախկին կառա-
վարիչ ԳԱԻԻԹ ՍՏԵՓԱՆՕՎԻՉ ԳԱԻՐԻՇԵՎԿ ԿԱՍՊԱՐՕՎՍԿՈՒՆ, որպէս զի յանձնել մեզ ո-
չնչացելու ըստ Կ. Գաւրիշեվի յիշեալ մուրհակը կորցրել էր առանց ջնջելու ստորա-
գրութիւնները և պատահաբար ի հաստատութիւն որոյ Կ. Գաւրիշեվ ունի մեզ տուած
ստորագրութիւն հաստատված Թիֆլիսի նոսար Պօլսարացիու գրասենեակում 14-ին
նոյեմբերի 1891 թ. ընդ № 6733:

Ներկայումս վերջինս մուրհակը գտնվում է ՏՕՀՄԱԿԱՆ ՊԱՏՈՒՄՈՐ ՔԱՂԱՔԱՑԻ
ԳԱՐԻՇԵՎ ՍՕԼՕՄՆՕՎԻՉ ՊԱՐՈՒՐԵՎԳՕՎԻ ՄՕՑ: Որպիսիս ինձ վերադարձնելու և ոչնչաց-
նելու համար դիմել եմ նրան նոսարական յայտարարութեամբ այն մայիսի 23-ին:
Այս բոլորի համար ես իմ պարտաւորութիւնս եմ համարում յայտարարել ի զի-
տութիւն ընդհանրութեան, որպէս նախազուշացուցն կատարվելիք զործողութեան այդ
վերջինս մուրհակի վերաբերմամբ:

Մայիսի 30-ին 1892 թ., Թիֆլիսի. Միջո խլանովիչ Միրզյեվ (№ 61) 2-2

Թիֆլիսի ս. Նշան եկեղեցու երեցիփոստի և հաշտակների եռամեայ ժամանա-
կամիջոցը լրացած լինելու հոգեւոր իշխանութեան կարգադրութեամբ որոշված է յու-
նիսի 7-ին, կիրակի օրը, ժամը 12-ին ս. պատարագից յետոյ կատարել նոր երեցիփո-
ստի և հաշտակների ընտրութիւնը: Ուստի յիշեալ եկեղեցու մեծ. ծխակները
հրահրվում են նոյն օրը յիշեալ եկեղեցին ընտրութեան մասնակցելու:
Թիֆլիսի եկեղեցիների բարեկարգութեան վերատեսուչ՝ Յովհաննէս քահանայ Մար-
տիրոսեան: 2-2

ԱՍՖԱԼՏԻ ԻՐԵՂԵՆՆԵՐ ԵՒ ԱՍՖԱԼՏԻ ՈՒ ԳՈՒՏՐՕՒՆԻ ՎԱ-
ՃԱՌՈՒՄՆ

Միգրանի ապփաշտի զործարանի բարձրագոյն հաստատված ընկերութեան ԹԻՖԼԻ
ՍՈՒՄ ԵՒ ԲԱԹՈՒՄԻՄ: Յանկացողները պէտք է դիմեն հետեւեալ հասցեով:
ԹԻՖԼԻՍ. Ալեքսանդրեան փողոց, № 50, Ի. Մ. Չերնեակովին:
ԲԱԹՈՒՄ. Սալթուկայա փողոց, № 3, Կ. Սուխանովին:
№ 24 7-15

ՍԱՐՊԻՆԿԱՆԵՐԻ ՄԱԳԱԶԻՆ

Թիֆլիս, Սօջորակայա փողոց, տուն Արարատովի, Ամառնային գործնական հիւ-
սուածքներ, ձեռքի պատրաստութեան՝ տիկիների զգեստների, մանուկների զգեստ-
ների և պարանների շապիկների համար:
Մեծ ընտրութիւն լայն սարակներով՝ նախշով:
Սարակնայի գուլպաների թել, սպառ, գոյնզգոյն: Ներկերը տեղական են:
Սարակնայի զգեստներ արկիներում 3 ռուբլուց սկսած մինչև 60 կոպէի:
Սարակնայի իւրկաներ 1 ռ. 80 կ. և աւելի թանգ:
Սարակնայի զգեստներ և զգեստ թաշկինակներ:
ՓԱՐԻԿԱՆՆԵՐ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՏԱՆ
ԲԵՆԴԵՐ ԵՒ ԱՏԵՊԱՆՕՎ
(№ 47) 14-30

Պետերբուրգի հայ ուսանողների հետեւեալ հրատարակութիւնների պահեստը փո-
խադրված է Թիֆլիսի կենտրոնական գրախնամանոցը, ուր և կարող են դիմել ցանկա-
ցողները:
ՀԱՅՈՒՍՏԵՐԵՆ ԲԱՌԳԻՐԲ, զինն է. 2 ռ.
ԳԱՐԻՔԱԼԳԻԻ ԿԵՆՍԱԳՐՈՒԹԻՒՆԸ (սակաւաթիւ). 1 "
ՓՈՔՐԻԿ ԼՐՏԵՍԸ — " 2 կ.
ԱԶՕ ՄԱՐՈՒՆ — " 3 կ.
№ 54 7-8

ԱՄԵՆԱԿԱՐԵՒՈՐ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ փաճառականական գրատարգին պատկանող
խրատարգիւր անձի համարու ՄԱՏՁԵԼԻ ՁԵՆՆԱՐԿ առևտրական հաշտարու-
թիւնը առանց ուսուցչի օգնութեան ուսումնասիրելու համար:
Ս. ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆԻ

ՁԵՆՆԱՐԿ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ՀԱՇԻԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ
Տեղաների լիակատար աղետակներով 1-ից մինչև 10.000 ռուբ. համար. 10/100-ից մինչև 120/100
վաճառվում է կարգից Ծովանայի բանկային գրասենեակում և հեղինակի մօտ.
Тифлисъ, Нагорная ул., № 9. Օտարաբարաջիք դիմում են վերջին հասցեով՝ С. П. Ма-
нуэльянцу.
Կինն է 1 ռուբլի ֆոսֆի ծախս 21 կ. Գրախնամանքին զիջում կը լինի 98-150
(9-№ 95)

ՊԱՆՍԻՕՆ ՏԷՐ-ՅԱԿՈՎ ԲԵԱՆԻ
ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԻՑ ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ

ԳԻՄՆԱԶԻՍԱԿԱՆ ԵՒ ՐԷԱԼԱԿԱՆ ՀԻՆԳ ԴԱՍԱՐԱՆՆԵՐՈՎ
Ընդունում և պատրաստում է աշակերտներ զիննալիայի, ղեկավան ուսումնարանի,
Լազարեան ճեմարանի մինչև հինգերորդ դասարան: Նոյնպէս ղեկավարի, տեխնիկական և
այլ միջնակարգ ուսումնարանների համար:
Պանսիոնում աւանդվում են՝ կրօն, հայոց եկեղեցական պատմութիւն, մեկնութիւն պա-
տարագի հայոց, հայոց լեզու (հայերի համար), ուսմերէն, ֆրանսերէն, գերմաներէն, լատի-
ներէն, յունարէն, մրացերէն, թուրքերէն լեզուներ, թուրքաբանութիւն, ալգեբրա, երկրաչափու-
թիւն, ընդհանուր պատմութիւն, առասաց պատմութիւն, ընդհանուր աշխարհագրութիւն,
Ռուսաստանի աշխարհագրութիւն, ընտան պատմութիւն, նկարչութիւն, գրութիւն, խմբա-
կան երգեցողութիւն, երաժշտութիւն, պար, մարմնամարզութիւն:
Աշակերտներ ընդունվում են թօշակաւորներ, կիսաթօշակաւորներ և երթևեկներ:
Պանսիոնում դասախօսում են զիննալիական և ղեկավան ուսումնարանի ուսուցիչներ:
Հասցէն. Тифлисъ, Сололаки, Вельяминовская улица, домъ № 11.
(№ 148) 18-20 (6)

ԱՏԱՄՆԱԲՈՅԺ
ՀՆՄԱԶՆՍՊ ՕՐԲԵԼԻ

Սօջորակայա փողոց, սեփական սանր №№ 15-16
ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ Է ՀԻՒԱՆԴՆԵՐԻՆ
Առաւօտեան 12 ժամից մինչև 2 ժ. և երկուցեան 5 ժամից մինչև 7 ժ.
Կիրակի և տօն օրերին առաւօտեան 8 ժամից մինչև 2 ժամ կէսօրից յետոյ:
(№ 145) 56-150

НѢМЕЦКАЯ ГОСТИНИЦА
HOTEL NIEMIECKI, ԳԵՐՄԱՆԱԿԱՆ ՀԻՐԱՆՈՑ գտնվում է ՎԱՐՇԱՎԱ-
ՅՈՒՄ, քաղաքի կենտրոնում, նորից վերաշինված, ունի 90 կահաւորված նստիչները
որոնց սարք ու կարող ամենալաւ արտասահմանեան հիւրանոցների սենեակներին է
նման: Նստիչների զինը 50 կողէկից մինչև 3 ռուբլի օրական, անկողնով և ծառայով:
Հիւրանոցում կայ ընթերցարան-գրադարան, որտեղ ստացվում են հայերէն «Մշակ» և
«Նոր-Գար» լրագիրները, հիւրերի համար անվարձ: Կայ ընտարան, սեղանֆոն, քաղցրե-
ղէների խանութ, բարիսներ:
Հիւրանոցի կապերը գտնվում են բոլոր երկաթուղային կայարաններում:
(№ 21) 23-130 (2)

ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ ԻԳԱԿԱՆ ՊՐՕՖԷՍԻՕՆԱԼ ԱՐ-
ՀԵՍՏԱՆՈՅԻ ԱՐՀԵՍՏԱԳԻՏԱԿԱՆ ԵՐԵԿՈՑԵԱՆ ԴԱՍԵՐ
1) Հանդիւրձների և սպիտակեղէնի ձեւի դասեր Գլոգլիսկու մեթոդով և Շեքզերի
Ֆրանսիական մեթոդով:
2) Կարի դասեր ձեռքային ժուրնալներով:
3) Հարթակարի և զանազան ձեռագործերի դասեր:
4) Դասեր տարրական և ծխական դպրոցների ուսուցչուհիներ պատրաստելու հա-
մար:
Վճարը ամսական 2 ռուբլի. երկու անգամ շաբաթը 5-ից մինչև 7 ժամը երեկո-
յանս:
Տարրական և ծխական դպրոցների ուսուցչուհիները կարող են այցելել դասերը
ձրի: (№ 23) 27-40

ՆՕՏԱՅԻՆ ՄԱԳԱԶԻՆՈՒՄ
Музыкальный магазинъ въ Тифлисъ
И. В. А. СУЗАНДЖЯНЪ
Յ. ՍՈՒՋԱՆԱՃԵԱՆԻ
Մատակարար (поставщикъ) Թիֆլիսի բաժնի Ռուսաց Արքունական Կոնսերվատօ-
րիայի:
Վաճառվում են կողական եղանակները:
Կորդաններ. Նոր ընդթիւ. Nouveau Bayati.
Հայկական ռապսոդիա, Rhapsodie Arménienne.
Տիգրանների. Կողական եղանակներ և պարեր. Frans Caucasische.
Ա.Ֆրիկեանի. Մայր Արաքսի. Գարնաբլիկների Հավար կանոն.
Տէր-Յովնիֆիանի՝ Մանկական կրթարան (նոսաներով).
Հայկական Մարչ. Marche Arménienne.
Միժեռնակ (նոր փոխադրութիւն) Цигернакъ.
Նոյնպէս և մեծ քանակութեամբ ամեն տեսակ նոտաների, պլանտի,
լուծակի, ֆլէյտի և այլ գործիքների համար: Բոնաներ, պլանտներ, Շեքզերի և
ուրիշ ֆաբրիկաների, կան ծախու և վարձով տալու: Գուժակներ, Ֆլէյտաներ,
Ֆիսարմոնիաներ, ջութակի լարեր և այլն... Օտարաբարաջիքների պատուէր-
ները կատարվում են խելոյն:
Կիմը հետեւեալ հասցեով. г. Тифлисъ, Музыкальный магазинъ Ив. Су-
занджянъ.
№ 53. 6-10

ՇԵՐԻՆԳԻ ՊԵՊՍԻՆ ԷՍՍԷՆՑԻԱ
Դոկտոր Օսկար Լիբերիչի՝ Բերլինի համալսարանի ֆարմաօր-
գիայի պրոֆէսորի ընդհանուր:
SCHERING'S
Grüne—Apotheke Berlin N. Shaussee—Strasse 19
Մատկում է բոլոր զեղաններում և զերամային մեծ խանութներում:
Միակ պահեստը կողկախի համար կողկանեան ընկերութեան ղեղա-
տան սպրանքների վաճառման՝ ԹԻՖԼԻՍԻՄ, և բաժանմունքը ԲԱԳՈՒՄ:
(№ 53) 6-10